

§ 11.

Hvad enten Egtepagt oprettes før eller under Egtefæbet, er dens Retsgyldighed ikke betinget af tgl. Konfirmation eller Stadfæstelse af anden offentlig Myndighed.

Egtepagt skal thinglæses ved Egtefællernes personlige Værnething, og, for saavidt den omhandler faste Eiendomme, tillige ved sammes Værnething.

Indtil saadan Thinglysning har fundet Sted, forpligter Egtepagten kun Egtefællerne selv og deres Arvinger, men kan ikke gøres gjældende overfor Trediemand, som ikke har haft Kundskab om den.

§ 12.

Den Myndighed, ved hvilken Egtefæbet sluttes, maa ikke — uden at ifalde samme Straf, som er fastsat for Undblæse af at paase, at der intet er til Hinder for Egtefæbet — stadfæste dette, inden der foreligger Bevis for, at de vordende Egtefæller har vedtaget at ordne sit indbyrdes Formueforhold enten ifølge denne Lovs §§ 1—8 eller ifølge Egtepagt med de efter § 9 tilstedelige Afvigelser fra sammes Bestemmelser.

Ovencævnte Bevis skal, for saavidt Egtepagt ikke oprettes før Egtefæbet, bestaa i en Erklæring, ved hvis Affattelse de i § 10 for Egtepagts Oprettelse givne Bestemmelser kommer til Anvendelse, dog at ogsaa §§ 1—8 oplæses for Parterne, inden Erklæringen underskrives af dem. Formen for Blanket til sliG Erklæring fastsættes af Justitsministeren.

§ 13.

Et Exemplar af Loven skal herefter vedheftes enhver Erklæring (jfr. § 12, 2det Stykke) og enhver Egtepagt.

§ 14.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1889, men finder ikke Anvendelse paa noget af de forinden bestaaende Egtefæber, med mindre der af vedkommende Egtefæller oprettes Egtepagt, indeholdende enten en Erklæring i Henhold til § 12, 2det Stykke eller Bestemmelser, der paa Grundlag af §§ 1—8 gaar ud paa Afvigelser deraf, som kan tilstedes ifølge § 9.

§ 15.

Alle tidligere med nærværende Lov uforenelige Bestemmelser sættes ud af Kraft med Hensyn til alle Egtefæber, som stiftes den 1. Januar 1889 og derefter, og til saadanne inden nyseævnte Dag stiftede, paa hvilke denne Lov ifølge § 14 maatte finde Anvendelse.

Bemærkning til ovenstaaende Lovforslag.

Nærmere Begrundelse findes i Forslagsstillerens 1884 udgivne Strift „Om Egtefællers formueretlige Eigestillelse“ (Jacob Lunds Boghandel i Kjøbenhavn), især S. 65—93.